

Myten om mediefag

af Rasmus Grønved Nielssen, student fra Faaborg Gymnasium 2011

Den første årgang af dagdrivere

De første mediestuderende fra Faaborg Gymnasium nogensinde dimitterede i sommers – herunder jeg selv. For at det ikke skal være løgn var vores sidste eksamen faktisk i mediefag. Alle medieelever fra årgang 2011 kunne forlade eksaminationslokalet med et smil på læben og en høj karakter i bunden af huen. En høj karakter er sædvanligvis frugten af hårdt arbejde. Desværre er det efterhånden opstået en uheldig jargon blandt eleverne på omkring faget og medielinjen. Det siges, at mediefag er et fag for dagdrivere, at medielinjen er en linje for dovendidrikker. Der er mange gode grunde til at folk kan have den opfattelse, men ikke desto mindre er den særdeles ukorrekt.

Det misforståede fag: elevtimerne der blev væk

Mediefag kan betegnes som et lidt misforstået fag. Først og fremmest er faget relativt nyt i gymnasieregi, faktisk helt nyt på Faaborg Gymnasium, og det nye møder ofte en vis mængde antipati – særligt fra dem, der intet har med det at gøre. Faget skiller sig ud fra de andre gymnasiale fag på en række punkter. Eftersom der er tale om et kunstnerisk fag, er der krav til, at en stor del af undervisningen tager udgangspunkt i det praktiske frem for det teoretiske, der er altså på papiret ingen elevtid. Det er derfor forståeligt at folk med det samme stempler det som et fag for de dovne. I stedet for afleveringer, laver man i mediefag små filmproduktioner på baggrund af teoretisk arbejde med både fakta, fiktion og somme tider faktion. Man arbejder så at sige uden for faste rammer hvad tiden angår – stik modsat de fleste andre fag.

Den latente lektiebyrde

For det utrænede øje er det ganske enkelt svært at

gennemskue mængden af arbejde, der er lagt i en filmproduktion. For at sætte dette i perspektiv, kan jeg nævne min gruppes eksamensproduktion. Vi lavede en neo-noir kortfilm ved navn *Confession*, der blot varede 2 ½ min. Af selve kortfilmen fremgår det ikke eksplicit, at vi hver især har brugt, hvad der svarer til ca. 50 elevtimer fordelt på produktionens forskellige faser forløbende fra januar til april 2011. Eftersom vi var tre i gruppen, betyder det, at der er brugt ca. 150 timer på filmen. Dvs. at der går én times (3.600 sekunder) arbejde til ét sekund af kortfilmen. Dette misforhold skaber forvirring. For en medieelev bliver filmproduktionerne en latent lektiebyrde. Medieeleverne er altså ikke *nødvendigvis* dovendidrikker. Med de løse rammer stiller mediefag høje krav til eleverne. En god karakter fordrer et højt niveau af selvdisciplin, faglighed og samarbejde samt en fandens masse ikke-eksisterende elevtimer.

En anmodning og et opråb

Og hvorfor bruger jeg som dimittend tid på at fortælle jer dette? For det første er det en anmodning om et jargon-skifte blandt elever, en anmodning om at droppe devalueringen af mediefag og negligeringen medieelevers arbejde. For det andet er det et opråb til kommende elever på medielinjen, altså dem, der skal have mediefag på B-niveau, om ikke at forvente, at man bare kan drive den af som medieelev og samtidig opnå et godt slutresultat. Dermed er det ikke sagt, at man ikke kan have det sjovt. Nogle af de sjoveste timer i min gymnasietid fandt sted bag medielokalets glasfacade. Med det vil jeg ønske alle et godt skoleår. Husk at have i mente, at I er i gang med, hvad de fleste voksne kalder *de bedste tre år i deres liv!*